

En mycket ovanlig dag i Klockargården.

Jag har inte riktigt koll på när vi kan på allvar säga att våren har kommit, men tror mig veta att det har med dygnsmedeltemperaturen att göra. Men Kent anser sig tydligen stå över allt meteorologiskt kunnande. Utan att redogöra för några andra tydliga vårtecken konstaterar han klart och oblygt att nu har våren kommit. Och vårtecknet det är att, **Kerstin Roswall cyklar**. Och det är faktiskt ett vårtecken gott som något. Men tyvärr Kerstin, ett och annat bakslag får man ju tåla. Lite snöslask kom emellan och störde din framfart på cykeln kan jag tänka.

Kanske lite yr av vårkänslor, så drog Kent genast en liten fräckis om ”Drängen och pigan.” Men med tanke på att detta är en mycket seriös och kulturell förening tänker jag inte återge historien till mångas glädje (eller förtret).

Hur lätt är det inte när man som Kent nu blev lite yster efter sin lilla fräckis, så glömde han något mycket angeläget. Som när han nu skulle lämna över mikrofonen till Lasse, som då i sin tur skulle informera om föreningens hemsida och vårt medlemsregister ”Hjördis”. Så konstaterade Lasse snabbt som en reptil att Kent glömde att ställa frågan om det har tillkommit några nya medlemmar. (Sådant slarv förekom naturligtvis *aldrig* på den tiden Lasse var vikarierande ordförande, innan Kent förbarmade sig över oss). Men något besviken kammade han noll denna gång. Men det duger gott med de ca: 98 ”gamla” medlemmarna, som var närvarande i dag. Men lugn Lasse, det kommer snart ett lämmeltåg, så snart ryktet har spridit sig om dagens underhållning.

En kort en lång, en pyramid en.... Nej, där tar det stopp. Men vad jag menar är att man kan välja en kort resa som den i ”Det nya Stockholm” del 2. Eller lite *längre* fram, en lång resa till Wermland (*Obs, fonetisk skrivet*) men precis så låter det ju när man talar värmländska. Med ett tjockt W och ett brett e. Blanda och ge, en eller två eller varför inte bägge. Eller varför inte en båtresor till Drottningholm, och landa alldeles intill Slottsteatern, få en guidad visning bakom kulisserna på denna underbart vackra teater och sen en båttur tillbaka till Stockholm igen. En dag att njuta av.

Det möter nog inga hinder att kanske få sig ett glas vin på båten, vem vet. Och ute och på vattnet och i trevligt sällskap smakar nog det mesta gott. Men vill du förkovra dig lite ytterligare om dessa ljuvliga drycker så kommer det att ges *nya* möjligheter att anmäla sig till vinprovning hos vår egen Bacchus tillika kassör, (det brukar mestadels vara en osannolik kombination) Lars Olsson.

Succéerna duggar tätt. Vinprovning eller PUB-afton, som ingetdera kommer att knuffa någon nedför alkoholens sluttande nedförbacke. Det kan vi försäkra. Däremot ville Kent slå ett slag för minglandets ädla konst. Ordet torde betyda, (nyss påhittat) att inmundiga alkohol(fritt) samtidigt som man utövar sparsamt med motion.

Den 12 april kommer vi att **Släppa fångarna loss** i föreningslokalen. I baren kan du inhandla förfriskning med tillugg till självkostnadspris innan föreställningen börjar.

Nu är snart stunden inne för presentation av dagens underhållare. För de flesta utav oss en helt okänd artist, om man inte har hängt med i vilka som deltog i t.ex Melodifestivalen 2010.

Själv sitter jag inne med en del förutfattade meningar om vad och vem som kan ha deltagit i melodifestivaler överhuvudtaget. Mestadels en genre som inte har lockat. Denna Erik Linder med sin medmusikant Viktor Olsen, tog mej snabbt ur mitt tvivel. Dessa killar var mycket proffsiga och urvalet av låtar var helt perfekt

Erik framförde med förkärlek låtar av Ted Gärdestad, som dock aldrig var skrivna av honom själv utan av hans bror Kenneth. Ted fick glänsa fullt ut med de låtar som Kenneth hade skrivit, som förmodligen inte ens hade en tanke på att överhuvudtaget omnämnas i sammanhanget. Efter framförandet av, **Fly me to the moon**, kunde man helt klart konstatera att deras musikaliska bana är långt ifrån över. Dessutom som extra plus i kanten, Erik visslade helt gudomligt. Kenneth förmedlade gärna Teds önskan att låttexterna helst skulle innehålla kärlek och mjuka ord. Så med Eriks underbara stämma fick vi insupa orden ur en av hans låtar:

Det är för oss som solen går upp, lyser som guld för kärlekens skull. Så vackra kärleksfulla ord, får kärleksfulla ord tillbaka. Detta var smäktande vackert. Och sist men inte minst, Anthems sång ur Chess. Detta är oerhört, det är enastående. Det är nu vi ska gå tillbaka till rubriken på denna resumé. **Det här är en mycket ovanlig dag i Klockargården.** Jag, och jag tror ingen annan heller under alla år som denna form av medlemsträffar har förekommit i Klockargården, har varit med om att ge musikanterna/underhållarna stående ovationer. Detta var mäktigt. Uppskattningen visste inga gränser.

Så, Lasse om detta kommer ut på bygden så var så säker, lämmeltåget kommer. Du och **Hjördis** kommer att få jobba nattskift.

Men som alltid avslutar vi med kaffe med dopp. Doppat i dag innehöll bland annat mjuk banankaka. Om vi kaffetanter hade velat tulla lite på sanningen, hade vi nog kunnat lura i någon att vi hade bakat den alldeles själva. Riktigt smarrig. Idag var allting roligt och glatt. Inte ens en tjurig diskmaskin kunde reta upp vansinnet. Men den kom så småningom upp till rätt temperatur precis som vi själva efter dagens underhållning. Vi var så rara och timida att vi inte ens slogs om dagens disk, samarbetet var på topp. Som alltid.

Nästa gång får vi insyn i Cornelis Wreeswijks liv och leverne i ord och ton.
Berättat och tolkat av Silas Bäckström tillsammans med Anders Lago.

Väl mött om sisådär en månad igen.

E Lundmark